

съжтствието на въспитатници въ Габровско-то училище. Горкытъ граждане за да не станятъ причинъ да ся изгубятъ иждивенни-тъ на въспитанието имъ пары, да не обидятъ директори-тъ въ Одесск и да ся не засрамятъ прѣдъ свѣтъ-тъ, търпѣли сѫ и старали сѫ ся да имъ угодятъ, да ги задоволятъ, но кой ще задоволи незадоволни-тъ? Въспитанници-тъ като гледахъ тѣхно-то ненаеманіе да ги испѣдятъ, спрямо търпѣніе-то имъ показвахъ по-голъмо ожесточеніе. —

Ако не смы изльганы, ный искаамы да кажемъ че тая е всичка-та причина на вси тѣ *горючтии и патардии* които на послѣ-дне станахъ между учители-тѣ въспитанници и чорбаджии-тѣ въ Габрово, и които толкозъ възвѣнуваахъ граждани-тѣ и направихъ да усърнатъ всички които желайтъ напрѣдъкъ-тѣ на училища-та.

Сега ни остава да кажемъ нѣщо върху прѣснѣты-тѣ мѣлви и по вѣнь както и въ Габрово, че ужъ община-та Габровска е нерадива и че нѣкои отъ членове-тѣ на тѣзи общинѣ гледатъ само да ядятъ, и всичко отъ вѣнь чакали и отъ себе си нищо не давали а само искали да заповѣдватъ и да ся каратъ. Това не само тѣй смы го слушали отъ други но и самы бѣхмы на тозъ умъ прѣди да имамы случай-тѣ да видимъ и да ся увѣримъ въ противно-то; но сега можемъ безъ обиненіе да кажемъ че тѣзи укоры за Габровск-тѣ общинѣ сѫ неправедни. Защото има очевидни доказателства че Габровчены-тѣ въобще сѫ учено-любивы и при състояніе-то си не свидливи за поддържаніе на училища-та. Има примѣри дѣто Габровчены-тѣ и безъ вѣнши помощи и по-много учители сѫ държѣли и пары отъ себе си сѫ плащали повече отъ всяко друго място; и можемъ да кажемъ че не знаемъ никое друго място, градъ или село въ отечество-то ни да е направило таквици частни пожъртвованія за поддържаніе на училища-та си. Но това което ги е направило да нѣматъ днесъ общъ касъ е здрава-та надежда на вѣнши помощи и отъ това неспистяваніе-то имъ да държатъ по-малко учители и да тѣсятъ по-ефтены, както въобще правятъ други-тѣ